

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva, Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.

Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr. Bermentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Dalár-ünnep.

Szentes, 1889. aug. 17.

Már két napja tart az országos dalár-ünnep Szegeden. Az ország minden tájáról összesereglett dalárok éneke rengeti esténként a szegedi szép színház falait, s a nézőtér zsufolásig megtöltő közönség a harminchat dalárda által sorban elénekelt versenydarab zajától kábuló fővel és megszakadni készülő dobhártyával találgatja, hogy melyik dalárdáé lesz a pálma, melyik nyeri el az első díjat?

A dalnak magasztos hivatása van az emberi életben; dal ringatja a csecsemőt álomba; a szerelem dalra fakasztja a szerető párokat; dalolva könnyitünk búbanatunkon; dalolva szaporább a munka; dalban fohászokunk a Mindenhatóhoz és ének kíséri a pihenni térőt utolsó földi útjára. — A dal erkölcsnemesítő hatását kétségbevonni ki merné? A nagy német költő jellemezte legjobban az ének hatását az erkölcsökre, midőn tanácsot ad a vándornak:

„Ahol dalolnak, ott pihend ki magad,
Rosz emberek ajkán dal nem fakad!”

Az ének, a dal szelidebbé teszi az emberi kedélyt; s bátran elmondhatjuk, hogy az, kit egy jól elénekelt szép népdal meg nem indít, kire a templomi éneknek, melyet áhitattal zengenek a hívők ezrei, hatása nincs, az kedélytelen, mondhatni rossz ember.

Ha tehát széles e hazának minden városában és községében akadnak olyanok, kik egyesülnek arra, hogy a zenét, az éneket céltudatosan műveljék, üres idejüket a dalnak szenteljék, s így saját lelküket kiművelvén, másoknak is gyönyörűséget okozzanak: az ellen semmi szavunk; ezt megértjük, ezt támogatni, sőt érte lelkesedni is tudnánk. Ha a dalegyletek előtt egyéb cél nem lebeg, mint az, melynek címe alatt egyesülnek, úgy jogosulatlan ellenökben minden kritika. Ámde a dal legtöbb esetben csak cégér, mely mögött egyéni ambíció, feltűnési viszketeg, mulatozási vágy, sőt sok esetben csak arra való ürügy lappanganak, hogy miként lehessen hetenként néhány estét a családi körön kívül, poharazás mellett, korcsmában tölteni? Évenként pedig egyszer hogyan lehet egy kis kirándulást csinálni közköltésre és potyázni néhány napig vendégszerető magyar városok lakosságának terhére?

Mire valók a dalárünnepélyek?

Már maga a név sem magyaros, hát még az intézmény! Német eredetű biz az, oly igazi német, mint a minők a tornász, lövész s egyéb ünnepélyek és a jó asztaltársaságok, melyek maholnap nálunk is minden városban gombamódrá tenyésznek. De a németeknél meg van az ily országos ünnepé-

lyeknek *nemzeti* jelentőségük, míg nálunk nincs. Ha Németország kisebb-nagyobb városaiban évente dalár-, lövészeti-, zenész-, tornász-ünnepélyek tartatnak, ezeknek főcélja a nemzeti összetartozandóság documentálása; kifejezése annak, hogy a sok létezett és még most is létező apró német állam egy hatalmas német *nemzetet* képez.

Ámde minálunk mi célja van az ily összejöveteleknek? Mentek-e már daláraink Nagy-Enyedre a szász atyafiak fülébe dörgegni szózatot? Avagy elénekelték-e már Trencsénben a jó tótoknak Kölcsey himnuszát? — felhangzott-e már a Kossuth Lajos nótája horvát és szerb atyafiaink lakhelyén? Ugye bár nem?

Nem, pedig ha dalegyleteink évi rendes ünnepélyeiket ezeken a helyeken tartják, úgy ők is nemzeti célt, nemzeti missiót teljesítenek és elismerésünket vivják ki. — Ámde a dalárünnepélyek évente Debrecen, Miskolc, Pécs, Szeged, Kolozsvár stb. magyar városokban tartatnak, hol a nagy dinom-dánomon kívül, mely az ily ünnepélyekkel együtt jár, semmi némű más nemzeti célt nem érnek el, mint azt, hogy a megtisztelt városok vendégszerető közönségét annyira megnyomorítják, hogy az aztán hosszú évtíz dekre nem kér az ily országos, nemzeti mulatságból.

De van az éremnek egy másik oldala is. Harminchat dalárda van a szegedi országos dalárünnepen képviselve. Ezen dalárdák tagjai legnagyobb részben a szegényebb középosztályhoz tartoznak. Ha most már tekintetbe vesszük, hogy mennyi munkával kell legtöbbnek azt a néhány forintot megkeresni és megtakarítani, melyből az utazás költsége kikerül? hányan verik magukat adósságba, csak hogy a versenyen ők is jelen lehessenek? hányan vonják meg családjuktól a legszükségesebbeket, csak hogy az egyleti zászló alatt ők is kivághassák — többé-kevésbé hamisul — a magas C-t? akkor bizony nem igen fog az ünnepély bennünket lelkesedésre hangolni.

Hát még abban a városban, melyben a dalárünnepély tartatik, mily terheknek van kitéve a vendéglátó közönség!

Nem akarunk nagyítani, azonban, ha összeveszünk mindent, évenként egy egy dalár-ünnep 20—30 ezer forintjába kerül egyeseknek testületeknek, városoknak. És ezen óriási összeggel mennyi hasznosat lehetne alkotni nemzeti és kulturális szempontból!

Ha azok, kik ily dalárünnepélyek alkalmával százakat költenek el merő emberi hiúságból, csak ennek felét szánják évente nemzeti közcélok gyarapítására, úgy nem buknek sorra annyi magyar színigazgató, a culturegyesüle-

tek pénztárai nem állának üresen s a szegény magyar írók nem a nyomoruság szalmazsákján végeznék életüket.

Elismeréssel kell tehát adóznunk azon dalárdáknak, kik az országos dalárünnepélytől távol maradtak, sőt kijelentették, hogy jövőre sem kívánják azokban részt venni, csak minden tizedik évben egyszer. Ezek felfogják az *ünnep* szó jelentőségét s nem kívánják azt a köznapiasság sarába lehuzni. Ha a kalendáriumban minden nap vörös betűvel volna szedve, megszűnnék a vasárnap ünneppé lenni. Az évenként tartott dalárünnepélyek is elvették már azok ünnepi jelentőségét, s oly eszem-izsom multságokká szállították le, melyek nemcsak hogy semminemű kulturális haszonnal nem járnak, hanem a magyaros jó ízlés és a nemzeti vagyonosodás fejlődésére nézve határozottan károsak.

— **Válasz** a „Szentes és Vidéke“ legutóbbi számában „Néhány szó az utkövezéshez“ Székely László aláírással megjelent cikkre.

A fent említett cikkben — miután a f. hó 12-én tartott városi közgyűlés mérnök tagja én vagyok, a ki ily irányban föl szólalt — meg vagyok támadva azért, hogy Szentes város képviselőtestületének legutóbb tartott közgyűlésén a főutca kikövezésének tárgyalásánál téves adatok felsorolásával a közgyűlést félrevezettem. Kötelességemnek tartom e vád ellenében felszólalni, s adataim forrását megnevezni.

Összes adataimat a m. mérnök és építész egyesület közlönyének XVI. kötet 365. és következő lapjairól vettem, a hol Mihályfy József fővárosi mérnök Budapest utcáinak köburkolatáról értezik, éppen azon célból, hogy a vidéki városok kövezésénél a kísérletezések mellőztessenek, — a főváros utcaburkolatainak statisztikai adatait sorolja föl, hogy ezeknek nyomán mindenféle burkolat előállítás, fentartása és tartóssága egybeállítás mellett kivethető legyen, melyik kövezet minő körülmények között használható legkönnyebben?

Miután a mérnök és építész egyesület a műszaki dolgokban a legfelsőbb fórum, hivatalos közlönyében felsorolt és meg nem cáfoltt adatai műszaki körökben normáliák gyanánt fogadtatnak el: nem gondolnám, hogy a hivatkozott adatok légből kapottak volnának, de igenis irányadók azokban, a melyekre vonatkoznak.

Szentes, 1889. aug. 17.

Csonka Pál,
városi képviselő.

Heti krónika.

Vilmos német császár visszatért Angliában tett utazásából, melynek következtében, valószínűleg a jövő hó folyamán, Viktória angol királynő, vagy fia: a walesi herceg látogatást fog nála tenni.

Uralkodónk berlini utazása, melyre már hetek óta folytak az előkészületek, a múlt hét utolsó napjaiban megtörtént. Kedden utazott el ő felsége s tegnap már befejezte látogatását. Ez alkalommal uralkodónk gyászai miatt, saját kérelmére minden külső pompát mellőztek, csupán katonai ünnepeket rendeztek tiszteletére. E látogatása alkalmával, a katonai diszgyakorlatokból s a népek lelkes szívből fakadó ovációiból személyesen meggyőződhetett ő felsége, hogy a német népből hű és véle rokonszenvező, a hadseregben pedig hatalmas, erős szövetségesre talált.

E látogatást az illetékes körök, különösen Vilmos német császárnak s uralkodónknak a szerdai udvari ebéden tartott pohárköszöntője után, az európai béke leghathatósabb biztosítékának tartják.

A keleti események fejlődésének legfenyegetőbb pontját még most is a krétai események képezik, melyeknek előidézői, mint erről a napról-napra halmozódó bizonyítékok is tanuskodnak, az orosz diplomácia fondorlatai. Görögországban is megindultak már a tüntetések a krétai testvérek mellett; a közönség körében gyűjtést kezdtek a menekülők részére s a görög kormány is százezer frankot utalványozott nekik és diplomáciai uton az európai hatalmakhoz fordult érdekükben.

A nagyérdemű Boulanger-pórt, mely már hetek óta foglalkoztatta a sajtót, a francia szenátus f. hó 8-án kezdett, több napot igénybevetett tárgyaláson befejezte. A vádat Boulanger ex-tábornok ellen Beanrepaire főállamügyész terjesztette elő, s el is ítélték őt, valamint két hívét: Dillon-t és Rochefort-t örökös száműzésre és erődített helyre való deportálásra. Boulanger és társai természetesen Londonban várták az ítélet kihirdetését és így azt rajtuk nem fogatosíthatják; s mert nem a törvényes formák megtartásával hozott, a kellő erkölcsi súlylyal sem bír. Ennek következtében, habár Boulanger szenvedőleg választói jogát elvesztette, nem fogja a várt hatást előidézni, nem fogja t. i. a boulangismusként nevezett, a republikára életveszélyes politikai áramlatot megsemmisíteni, mert hívei ez ítélet által nem józanítottak

ki s tovább fogják plántálni mesterük tanait.

A legöregebb miniszter, Bedekovich Kálmán horvát-szlavon miniszter és volt horvát bán f. hó 10-én reggel a Bécs melletti Hinterbrühlben meghalt.

Gróf Széchényi Pál, volt kereskedelmi miniszter, a hírhedt kaposvári mandátumról, mely az általános választások óta folyton emlegetés tárgya volt és a képviselőházban izgatott vitákra, felszólalásokra és interpellációkra adott alkalmat, lemondott.

Színházi levél.

Kedves szerkesztő barátom!

Fogadd szíves baráti üdvözlétemet Brassóban! Itt hagytál bennünket, mint Szent Pál az oláhokat! Csakhogy te épen az oláhok közé mentél terjeszteni a magyar kultúrát, s oláh testvéreink kedvéért aztán egészen elfeledkezel rólunk és lapodról, s hiába várjuk a postást, hogy az ígért cikkeket hozza: bizonyosan befagytak azok tolladba az erdélyi havasok közt, avagy talán az oláh menyecskék bolondítóan tüzes szemei olvastották meg tollad acélját, hogy a ☉-ről teljesen megfeledkezel?

Mindegy, ha te nem irsz, hát én küldöm utánad levelem Brassóba, mely ha ez egyszer rövid lesz, tulajdonítsd annak, hogy vezércikket, színrefaradát, híreket háromszor egy héten írni. oly embernek, ki különben sem áll munkatársi szorgalmáról nagy becsben előtted, kissé sok. — A múlt számot még csak ellátta valahogy Gyömbér Pali; de ezt gyakran ismételni nem lehet, főként ha nem akarjuk a lapot e nyári ugorka-évadban oly kaptafajú cikkel megtölteni, mint ezt némely collega teszi: Vezércikk: „Szereti-e nagysád a sajtót?” Második cikk: „Hát a kedves bátyja szereti-e a sajtót?” Aentrefilée: „A kedves uraatyja szereti-e a sajtót?” Első, második, harmadik hír: „A kedves atyja, huga, nénje szereti-e a sajtót?” Tárca: változatosság kedvéért, tudományos értekezés a sajtó illatának kellemes mi-voltáról.

Bizony, az ilyenfajta lapnál sokkal változatosabb Halmay direktor műsora, ki a lefolyt héten is három operette, két népszínmű, egy vígjáték és egy színművel kedveskedett a közönségnek, még pedig oly előadásokkal, melyek minden tekintetben kiállják a versenyt bármely vidéki társulatával, sőt az „Ingyen-

élők” csengő ércdalköre sem lett volna utolsó az országos dalárünnepélyen, ha akadt volna mecenás, ki a dalkör tagjait Szegedre beutaztatta volna. A nevetők az első díjat mindenesetre nekik ítélik.

E héten négyszer lépett fel Halmayné, tehát négy telt ház bizonyos volt, az ötödiket a nép biztosította, mely sokat nevetett és tapsolt a „Csizmadia mint kísértet” bohóságain. De hát térjünk át az egyes darabokra.

Csütörtökön, aug. 8-án „A királyfogás” volt műsoron. Halmayné (Fjóra), mint rendesen, ugy ez alkalommal is excellált. Korcsek Vilma Lolát szépen énekelte, — Nagy Vilmáról (Amadil) azonban nem mondhatjuk ezt, mert sok jeles tulajdonsága mellett, az éneklés az egyedüli gyenge oldala. — Deák (Don Bernardo), Szilágyi (Marx) és Nagy Gyula (Kopek) bőven gondoskodtak a közönség neveltetéséről. — Nógrády szép lengyel dalaiért kapott sűrű tapsot, sőt „A szökes párosan” kezdetű sextettet ismételnie is kellett.

Szombaton, aug. 10-én, Audran Üdvöskéjének szép melódiaiban gyönyörködünk. Halmayné gyönyörű pulykapásztor és kedves üdvöske volt, kár hogy a kettősöket Földváry (Pippo) szerepmentudása folytán minduntalan veszély fenyegette, melynek nyoma aztán Halmayné énekén is meglátszott. Deák Lorán fejedelem szerepében remekelt, s nem hisszük, hogy volna magyar komikus, ki e szerepben, melynek ugy finom, mint drasztikusabb oldalait teljesen kihasználta, őt fölülmulná. A közönség a kedvelt komikust sűrűn megtapsolta. Szilágyi Kokkója szintén sikerült alakítás volt. Nagy Vilma a természetért rajongó hercegnőt kitűnően adta, ugyszintén Nógrády a mellőzött herceget; utóbbi főként utolsó felvonásbeli dalával tűnt ki, melyet vervevel énekel.

Vasárnap, augusztus 11-én Vidor „Ingyenélők” című legújabb népszínművét adták zsfolt ház előtt, mely a darabhoz nagyobb várakozásokat fűzött a „Vörös sapka” sikerei után. Kis Sári Halmayné adta kedves közvetlenséggel. Mellette Nógrády (Jani), Nógrády (Eszter), Bagi (Balogh Pista), Földváry (Bódi), Deák (Boros) és Szilágyi (Weiner) érdemelnek említést, kik mindnyájan tetemesen hozzájárultak az előadás sikeréhez; ugyszintén Mátray, Kunossy, Nagy Gyula és Balogh, kik, mint a „csengő érc dalkör” tagjai, mulattatták a közönséget, mely az ügyesen énekelte étlapot kétszer is végig kívánta élvezni. Halmayné a darabban előforduló és nem nagyon népies

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Ábránd és Való.

Asszonyom!

Azt mondta, irjak valamit a szépről, azután meg irjak az istenekről; mert nagyon szereti azokat a szép meséket. Hogy önzőnek ne látszassam, hozzá fogok ehhez a nagy dologhoz is, pedig azt mondják, hogy nincs izléssem a széphez; de ha azt maga mondja, hát még a legnehezebb dolgot is megpróbálok, isten pedig a tanum, hogy nem sokat értek sem az egyikhez, sem a másiko, de azért mondom egy szép mesét az istenekről, s így azután mindkét parancsnak eleget teszek, egyszerre irván a szépről és az istenekről. Egy istennőről és egy istenről fogok egy mesét mondani, a kik egymást nagyon szerették.

Ábrándnak hívták az istennőt, Valónak az istent.

Különös jó kedve volt Jupiternek, mikor Ábrándot teremtette. „Most alkotok egy csodat!” — mond Jupiter, — „ha még nem ismeritek a szépet, meg fogjátok azt Ábrándban ismerni.”

Igy szól Jupiter, s megmondta a többi istenek és istennőknek, hogy másnap, mikor a nap lenyugszik, jöjjenek össze a „Boldogság szigetén.”

Másnap összegyűlt az égiek kara. A nap épen alkonyodó félben volt, arany sugarai a távol hegyek ormain játszadoztak, meseszertűen világítva be azt a festői csoportot, mely a „Boldogság szigetén” állott.

Jupiter sokáig késelt. Végre ő is megjelent. A többi istenek már türelmetlenül vártak; Vénus és Junó feltek, hogy náluknál szebbet fog alkotni, s szomoruan vonultak félre egy szikla mögé.

— Láttátok a leáldozó nap aransugarait? — kérde Jupiter. — Ez lesz az ő legszebb fénye: legyen aranszőke haja s könnyű, mint a napsugár. S e pillanatban gyönyörű hajfürt tűnt fel a csoport előtt. Vénus és Junó éjfürtjeiket nézték, melyeknek nem volt párja a nagy Olympon, s ime, az Ábránd hajfürtjei elfeledtetik most az ő szép fürtjeiket.

E közben a nap egészen letűnt a láthatárról. Az ég tiszta volt. Nemsokára megjelent a hold, s előbujtak a csillagok myriárdjai is, ezüstös fénybe burkolva a tájat.

— Látjátok a tiszta kék eget? — kezdé ismét Jupiter. — Látjátok a ragyogó csillagokat? Látjátok a szomorú holdat, annak mély bánatát? Legyen ugy; azurkék szemei, s ezekben a szemekben a legragyogóbb csillagok; bánatos arc, a mely azonban vig-sagra is derüljön. Ilyen legyen Ábránd! S látjátok a távolban azt a vörösrös foltot az égen? Ilyen legyen az ajka: legyen abban a legnagyobb tűz, egészen a csókja, s tegye azt végtelen boldogga, a kit egyszer megcsókol.

Alig, hogy bevégezte szavait Jupiter, ott állt körükben Ábránd: aranszőke hajfürtjei, tiszta, kék szemei, melyekben a leglangolóbb tűz égett, eperajkái, arcán bánatos mosoly, szelíd, jóságos tekintete a legeszményibb alakot mutatták, azonképen, a mint Jupiter mondotta.

Junó és Vénus tovább nem tudták nézni: eltávoztak.

— Vajjon kinek teremtette ezt Jupiter? — kérdezték az istenek. Mars magának követelte, ő a legderebb, a legvittebb. Sokáig vetélkedtek így egymással, míg végre megszólalt Jupiter:

— Meg vagytok-e velem elégedve? Még társa-

van hátra, azt is meg fogom teremteni, a kit Ábránd híven fog szeretni, az is őt ugy, mint csak képzelni lehet, igazi szerelemmel. Tiszta lelke van Ábrándnak, abból fogom teremteni Valót.

Jupiter odament Ábrándhoz és homlokon csókolta. A nagy Isten is megörült alkotásának; különösen pedig annak, hogy olyan párt fog teremteni, a kik egymást igazán szeretik.

A mint Jupiter Ábrándot homlokon csókolta, megjelent Való is. Egyszerű ifju volt, szemeiből csak azt lehetett kiolvasni, hogy szíve van.

— Ez hát! — mondanak az istenek méltatlankodva s nagy robajjal távoztak el.

Jupiter szintén eltűnt.

Ketten maradtak a „Boldogság szigetén”: Ábránd és Való.

— Egy elrejtett völgyben laktam eddig, — mond Való, — s ott az ég nézésével töltöttem időmet. Ugy elgyönyörködtem a természetben: a domb oldalán lefutó víg csermely mormolásában, a madarak énekében; a döngieselő méhek munkája mindig örömmel tölté el keblemet. Semmiben sem találtam azonban oly gyönyörűséget, mint a nap lenyugvásban. Midőn sugarai millió meg millió gyöngyöt hullattak a fák leveleire, mikor már az utolsó sugár is eltűnt, ugy éreztem, hogy ez a sugár csak ugy él, mint én, hogy ez a sugár egy tündér, a ki oly alakot vett magára, hogy magányos óráimat felvidítsa. Hányszor elgondolkoztam e sugáron, e tündéren. Ma is ott volt ez utolsó sugár, hivatogatólag intve felém, hogy jöjjenek. S most itt vagyok előtted Ábránd! Te voltál az a jóságos tündér, a kiről oly sokat gondolkoltam, ki oly kegyes voltál hozzám, s kinek nem tudok mást adni hálából, csak — szerelmemet.

népdalokat szépen énekelte, s bár az egyhangú dalok az újrajzást nem igen érdemelték meg, azért a közönség addig tapsolt a kedves primadonnának, míg az több dalát meg nem ismételte. Különösen tetszett az „is is is“ végű dal és a városi életet ügyesen kiligurázó kuplék. Hja! Halmayné még a népdalokban is Üdvöske, s az ő ajkairól hallva, még az unalmas dal is kedvesen hangzik!

Hétfőn, aug. 12-én népelőadás volt félárakon. Ez alkalommal Szigethy „Csizmadia mint kísértet“ című régi népszínműve került színre. A karzatot, állóhelyeket és részben a földszínt is megtöltő közönség jól mulatott a sikerült előadáson, melynek sikeréhez Deák a címszerepben, Kőmivesné (Órse), Nagy Vilma (Zsuzsika) és Szilágyi (Fodrák) egyaránt hozzájárultak. Főként az utóbbi és Deák nyújtottak oly kitűnő alakításokat, melyekre bármely csizmadia céh büszke lehetne.

Kedden, aug. 13-án, Csiky Gergely „Proletárok“ című drámáját láttuk igen jó és összevágó előadásban; a szereplők közül Kőmivesné (Kamilla), Nógrády (Irén) Halmay (Zátonyi) és Nagy Gyula (Tulipán) érdemelték kiváló dicséretet. — Közönség kevés volt.

Szerdán, aug. 16-án, Sardou „Utolsó levél“ című vígjátékát oly kitűnő előadásban élvezhette a közönség, melyért Halmayt és társulatát feltétlen dicséret illeti. Ugy a szereplők mindannyian, mint Halmay különösen az ügyes rendezés által tűntek ki. Nógrády Susanna oly kedves és perfect alakítás volt, mely még e kitűnő művésznő részéről, ki bennünket már a legnagyobb kíváncsagsághoz szoktató, meglepett. A többi szereplőket külön nem is említjük, mert egyaránt hozzájárultak az előadás sikeréhez, melynek egyik fényoldala a kitűnő összjáték volt.

Csütörtökön, aug. 15-én, először hallottuk Bátor és Hegyi „Titkos csók“ operettjét, mely rosszabbnak bizonyult hírével. Az operette szövege és zenéje egyaránt unalmas, s csak a finálé zenéjében van némi dallamosság. Halmayné Lolott szerepében kitűnően játszott, kellemmel énekel, izléses és pompás toilettejeivel pedig a női közönség bámulatát nyerte meg. Lolott különben az egyetlen szerep a darabban, melyből valamit csinálni lehet. A többi szereplők hiába igyekeztek legjobb buzgalommal feledtetni a szöveg és zene unalmasságát, ez nem sikerült. Földváry (Morangis) szépen énekel, ugyisint Nógrády

— Igazad van Való, én voltam az a napsugár. Játszi, vig életem volt, oly könnyen csalogattam az embereket. Ők rajongtak értem és én nevettem őket. Egy sem szeretett igazán, a szépségem nézte mind s egy sem a szívemet. S már-már busultam is, hogy senki sem lesz, a kinek én fogok meghódolni; mert szívem érezte a szerelem hiányát. — Egyszer egy elrejtett völgyre akadtam, melyről eddig mit sem tudtam. Ott láttam egy ifjút, — te voltál az, akiről sokáig azt hittem, hogy te is olyan vagy, mint a többi: csak ember, később azonban tapasztaltam, hogy szeretsz. Ma szintén felkerestem a völgyet. Ott voltál te is, s elmerengve nézted a leáldozó napot: — engemet. Hogy mi történt velem ekkor, nem tudom. S most itt vagyok előtted. Ha igazán szeretsz, fogadd szívemet!

— Abránd! Legyünk boldogok! Menjünk az elzárt völgybe, ott nem talál meg bennünket senki, ott boldogok leszünk, s ha majd társaid reánk talál, elküldjük üzenetünket! Menjünk oda!

Alig mondta ki Való e szavakat, Abránd így szólott:

— Szeretlek! Igazad van; menjünk oda, hol nem zavar senki, hol boldogok lehetünk!

Jupiter egy könnyű szekeret küldött a szerelmeseknek, s azok egy pillanat alatt a völgyben termettek.

Szenvedélylyel csókolták meg egymást, mikor a völgy kapuján beléptek. Amit a „Boldogság szigete“ láttak, azt mind elfelejtették, s alkottak itt egy boldogabb szigetet, hol csak ketten éltek.

Elmondtam asszonyom a mesét, mely igaz csak úgy lehet, ha létezik még igaz szerelem; de azt már magam elbírálni nem vagyok illetékes.

Csuppay Ferenc.

(René) is, bár az utóbbi nem csekély rekedtséggel küzdött. Halmay (Tankréd) humorral adta szerepét, míg Deák (Thorigni) egyikét nyújtotta az ő párhuzamos komikus operette-alakításainak. Helyi vonatkozású kupléit — bár azok zenéje nemcsak unalmas, de még izléstelen is — a közönség számtalanszor megújraza. Korcsok Vilma Lisbeth episod-szerepének egyetlen dalát izléssel énekelte. — Közönség közepes számmal volt.

A szemüveges ur.

Helyi és megyei hírek.

— **Ő felsége** a király születésnapja alkalmából ma, azaz aug. 18-án délelőtt, a helybeli rom. kath. templomban ünnepélyes hálaadó istentisztelet tartatik.

— **Városi közgyűlés** lesz a jövő hét valamelyik napján. A magyar köszönbánya részvénytársaság képviselője ugyanis nem volt hajlandó a vasúthoz vezető út kövezésére vonatkozó szerződést azon módosítással aláírni, melyet a városi közgyűlés tett, hogy ugyanis a két oldali egy-egy méteres szegélyzet később toldassék az úthoz. A szegély a műt megerősítéséhez okvetlenül szükséges, és vállalkozó hajlandó az trachit helyett kongó teglából kiépíteni; de csakis azon esetben, ha a teglaburkolat a műttal egyszerre létesítetik. A városi képviselőtestület van tehát hivatva most újból határozni, vajjon a téglá, vagy trachit burkolatot tartja-e a szegélyek építésére előnyösebbnek?

— **Halálozások.** Egy ifjú nőt ragadott ki ismét szerettei köréből a kérlelhetlen halál. Székely Albertné született **Halász Szabó Juliánna** asszony hunyt el, f. 15-én hosszas szenvedés után, életének 22-ik, boldog házasságának 4-ik évében. Temetése f. hó 17-én délután 4 órakor ment végbe tisztelőinek nagy számu részvétele mellett. — Ugyancsak f. hó 17-én éjjeli 11 órakor hunyt el **Nánási Nagy Lajos**, életének 78-ik évében. Az elhunyt városunknak egyik legalaposabban képzett s általánosan ismert iparosa volt. Temetése hétfőn, f. hó 19-én délután 4 órakor lesz.

— **Kovács Pál** ügyében f. évi november 6-án tartatik meg a végtárgyalás a szabadkai kir. törvényszéknél.

— **Színházi hírek.** A városi színházban ma, vasárnap, Abonyi Lajos „**Magduska öröksége**“ című új népszínműve, holnap, hétfőn, népelőadásul, felére leszállított helyarákkal „**A huszárcsiny**“ kerül színre. — A 16 előadásra terjedő új bérlet, melyre meg mindig lehet előjegyezni, f. hó 21-én Bartók Lajos „**Thurán Anna**“ című színművel veszi kezdetét.

— **A fürdőző „hummi.“** Gyopárosra ment fürdőzni 3 nap előtt Boldizsár Matyásné; de csak kétszer élvezhette a szikes viz gyógyhatását; mert a másodszori fürdésnél összerántotta a lábait; minek következtében egy, épen Orosházán talált helybeli fuvarossal, tegnap hazajött. Egész a Kiserben lévő háza kapujáig rendben ment a dolog; de itt, miután bement a házba s kifizette a fuvarbért, a kocsis, kiről csak annyit tud, hogy: „olyan torztorborz!“ a kocsiján feledett „hummival“ együtt odább állott.

— **A halálig hü pulik.** Erdei Demeter, ki a mult hét végéig Hódi Jánosnak kistőkei tanyáján pásztoroskodott, a napokban azt gondolta, hogy nem vesződik tovább a földi jószágokkal, hanem fölzónázik a mennyekbe, a kék égen legelésző báránykákat legeltetni; a közelben lévő füzes egyik fájára fölakasztotta magát. Ennek következtében, midőn nyája dőlben pásztor nélkül tért vissza, hasztalan várta őt a felesége az ebédnél; de mégis megnyugodott, mert férjének azon megjegyzésére emlékezett, hogy Teésre megy megszemlélni a kosokat. Délután azonban a szomszédban lakó 14 éves Kira Antal a füzes közelébe ment lovakat legeltetni, s miközben meglátván Erdeinek gunyját a fűben, azt hitte, hogy ő maga fekszik ott, mert két kutyája nagyon ugatott körülötte, megszólította tehát, hogy: „Demeter bá' elaludt kend?“ — Demeter bá' azonban nem elégíthette ki a fiu kíváncsiságát mert ekkor már csak holteste lógott a fűzfán. Tettének oka ismeretlen.

— **Tűzesetek.** Az első Pásztai János nagyhegyi házában volt, hol a zsendelytő reggeli 6 óra tájban hirtelen kigyuladt. Szerencsére hamar észrevették s még ideje korán megakadályozták terjedését. A zsendelyek alatt talált, pamutból és kénes gyufából gyújtogatásra következtetnek, de a tettesnek még mostanáig nem akadt nyomára. — A másik f. hó 15-én éjjel történt Szegváron, hol a Ternay-féle fakereskedésben támadt ismeretlen okból tűz, mely a szomszédos két házat is teljesen elhamvasztotta. A tűz városunkból is látható volt, de minthogy a toronyból nem jelezték tovább terjedését, hatóságunk fölöslegesnek tartotta, hogy segítséget küldjön.

— **A löfejtű.** Mult csütörtökön nemzeti színű zászlócskával díszített plakátokon erősen fogatkozott

egy „löember“, hogy 60 perc alatt 18 kilométert fut meg. Bálint János hajlandó volt a kitűzött 50 frnyi fogadási összeget letenni, s még is beszélte a „löfejtűvel“, hogy másnap reggel együtt indulnak Királyságra, előbbi lóháton, utóbbi pedig saját lólábain. Mikor azonban az indulás ideje elérkezett, a német sógor kerekelt oldott.

— **Dallos Matyi:** Van-e, ki e nevet nem ismeri? — Ki ne látta volna még őt, midőn az utcán dülöngélvén, énekszóval hessegeti magától a bánatot: „fél — tülem bubánat?“ Nos, hát ez még elég épületes szokás, minek gyakorlásában senki se gátolta volna; mert fölvilágosodott korunkban nem szokták a művészetek iránti hajlamot elnyomni. De már a másik szokása, hogy t. i. megállítja az utcán járó-kelőket, s addig tovább nem ereszti, míg a rája rótt 2—3—4 krnyi robotot le nem fizeti, — ez már rég szemet szurt a rendőrségnek. Csütörtök volt ama gyászos emlékű nap, melyen a polgári leányiskola előtt nyakconcipték a jökendő hangversenyzőt, mikor is ez a tényben magánosok elleni erőszakot látván, kézzel-lábbal lamentált ellen, — de hasztalan; mert „sok lud disznót gyöz“, s azon három nap alatt, melyet Matyas a „homályban“ töltött, „kalickába-zárt madarként“ viselte magát; mert ezidő alatt, sőt azóta sem, fakadt dal ajakán.

Hírek a szomszédból.

— **Disznóólba láncolt férj.** Minden emberi érzést levetkőzött vadállati kegyetlenség nyomára jött a makói csendőrség. Fekete Ferenc jómódu tanyai gazdát ugyanis egy disznóólba nehéz vassal megláncolva, erősen megkötve találta. A szerencsétlen embert a piszok és féreg lepte el. Undo-dorító bűz terjedt szét közeléből. Megszabadítóinak kezét csókolta, s hangos zokogásban törve ki, érthető hangon adva tudtára a csendőrségnek, hogy őt neje, Baranyi Anna egy hó előtt zárta ide be, hogy szeretőjével, Nagy Bálinttal bűnös viszonyát zavartalanul folytathassa. Nagy Bálint — a ki kovács mester — békót és erős láncot készített karjára és rimánkodása dacára ide vonszolták őt, a hova csak elvéve dobtak egy kis száraz kenyeret. Feketét őt év előtt szélhűdés érte s ezen állapotát arra használta föl a még mindig megnyerő külsejű menyecske, hogy rábirta férjét, miként vagyona nagy részét nevére átírassa. Midőn ily módon kipusztította javiból, azon eszközöz folyamadott, mely a legkegyetlenebb módon, kínzó fájdalmak közt siettette a férj elpusztulását; a szomszédokkal elhitetvén, hogy Fekete dühöngő örült, a kinek emberekkel érintkezni sem lehet. A bűnösök már vizsgálati fogságban vannak és a makói kir. járásbíró által folyamatba tett vizsgálat fogja a szörnyű eset részleteit kideríteni.

Hazánk és a főváros.

— **Uj napilap.** F. évi. október 1-én *Hentaller* Lajos orsz. képviselő szerkesztése mellett egy, függetlenségi eszmékért küzdő napilap indul meg Budapestén.

— **A zónatariffa** a m. kir. államvutakon életbelépésének első hetében jóval kevesebbet hozott be, mint a régi személytariffák a mult év megfelelő hetében. Senki sem várta a személyforgalomnak oly nagy arányu növekedését ily hirtelen, hogy a bevételek elérjék a mult éveket. Helyesen jegyzi meg egy bécsi lap, a „W Tagb.“, hogy e bevételi minus épen nem alkalmas megbuktatni azt az eszmét, mely a zónatariffának alapjául szolgál. Ellenkezőleg e jelenségnek arra kell vezetni, hogy a zónatariffa eszméje rendszeresebb módon fejlesztesse tovább. Ha a zónatariffát ki akarják használni, mindenekelőtt több forgalmi eszközt kell beszerezni. A kocsi a nagy forgalomnak megfelelőleg átalakítandók s az egy vágányu vasutakat kettős vágányakká kell tenni. Ezt a magyar kereskedelemügyi miniszternek meg kell tenni eszméjéért, a többit meg fogja hozni az idő. A zónatariffa olcsó tételei igen rövid idő alatt hatalmas mozgalmat fognak előidézni és a magyar állampolgárokat számos utazásra fogják serkenteni, melyek eddig elmaradtak. Magyarországon, hol nagy területek még nincsenek benépesítve és a lakosság nem igen sűrű, a zónatariffa talán nehezebben törhet utat magának, mint sűrűn benépesített és gazdag iparral bíró országokban. Annyival inkább alkalmas Magyarországra arra, hogy e gazdasági elv tűzpróbájának színhelyéül szolgáljon. — A bevételek egyébként a július 30-tól aug. 5-ig terjedő héten 53,055 frttal maradtak a tavalyiak mögött, holott 20,091 utassal több utazott, mint tavaly.

Különfélék.

— **Leányvásár Kabulban.** Kabulban, Afghanisztán fővárosában, az ottani miniszterrezidens minden tiltakozása dacára, még most is minden két hónapban nyilvános vásárt tartanak, melyen női rab-szolgák a kereslet tárgyai. Ezeket nagyobbrészt a

Kabultól északra fekvő Kefiristánból rabolják el az afgán rablók. A prédál esett nők közt legmagasabb ára van a félig kifejlesztett leányoknak. az asszonyok csekélyebb értékűek. Az eladásnál, mely a kabuli sah egy hivatalnokának felügyelete mellett történik, a leányokat arasszal mérik és magasságuk szerint 25–30 rupiával fizetik. A nővásárlás és eladás Kabulban csakis a mohamedánoknak van megengedve.

— **Egy szerkesztőségi palota.** Remek szerkesztőségi palotát építtetett magának a „New-York Times” New-Yorkban. — Az egész épület gránitfalakkal, vas- és márványalkatrészekkel teljesen tűzmentesen van építve, 15 emelete van, melyek közül kettő a föld alatt épült. A szépen világított és jól szellőztetett földalatti helyiségekben vannak a sajtók, melyek óránként 60,000 példányt nyomtatnak az újságból. A tizenkettedik emeleten vannak a szedőszobák; itt készítik a papirmatricákat is, melyeket külön készülékekkel szállítanak a földszintre. A szerkesztőség a tizenegyedik emeleten, a kiadóhivatal pedig a földszinten van. — A többi emeleten levő helyiségek irodáknak vannak átalakítva. — Az épület el van látva mindenféle készülékkel a személy és teher szállításra. — Hogy a felvonó gépek gyors forgalma mellett előforduló szerencsétlenségnek elejét vegyék, a földön nyolc méter magas légpárna van elhelyezve, mely 5000 fontnyi nyomásnak képes ellentállni, úgy, hogyha a felvonó gép kötélekei el is szakadnának, a leesőknek semmi bajuk sem esnék. A kolosszális épületet egy év alatt készítették el; a vasárnapok kivételével éjjel-nappal dolgoztak rajta.

Szentesi piaci árak.

Szentes, 1889. aug. 17.

Amilyen gyorsan emelkedtek pár héttel ezelőtt a buzaárak, ugyanolyan rohamosan esnek az utóbbi napokban, úgy, hogy a már 9 frtra felszökött árak 7 frt 80 krra, tehát 1 frt 20 krral estek. Szomorú kilátások ezek a szegény gazdára, anyival inkább; mert még további árnyatlanság is várható. — Arpa, kukorica igen kelletlen.

A következő árakat jegyezhetjük:

Buza: mmként 7 frt 60–80 kr.

Arpa: köbke 4 frt, 4 frt 20 kr.

Kukorica: köbke 4 frt 60–80 kr.

Zab: köbke 3 frt, 3 frt 20 kr.

Köles: köbke 4 frt 20 kr., mmja 4 frt 70 kr.

Szalonna: mmja 48–49 frt.

Hizott sertés: tiszta vágásra 41–43 kr, kilónként.

Elhaltak névsora.

Szentesen, 1889. augusztus 11-től augusztus 17-ig.

Molnár Farkas József, 1 éves, születési gyengeség. — Kutas Eszter, 23 éves, tüdővész. — Papp Lajos, 17 éves, tüdővész. — Horváth Julianna, 35 éves, májbetegség. — Erdei Demeter, 63 éves, öngyilkos, akasztás által. — Bngyi Anna, 10 éves, hagymáz. — Vass József, 6 hónapos, születési gyengeség. — Paradeiser Katalin, 29 éves, gyomor és bellob. — Halász Szabó Julianna, 22 éves, tüdővész. — Parlagi Zsuzsanna kereszteleetlen flugyermeke, 1 napos, születési gyengeség Sebesi Judith 65 éves, vesebaj. — Bertók József, 53 éves, szervi szívkor. — Négyesi Julianna, 37 éves, tüdővész. — Orosz Antal, 60 éves, szivbaj.

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Szicíliai regény. —

31. közl.

Izsák közeledék leányához, néma csodálattal szemlélte és feltéje hajólván, gyengéden megcsókoltá homlokát.

Az ifju leány önkéntelenül remegett e csók hatása alatt, midőn felpillantva, atyját látta maga előtt.

Mosolyogni akart, de oly szomorú, volt, hogy az aggastyán szívében szánalom támadt iránta. Néha a mosoly keserűbb a könyűknél.

Izsák mélyen felsóhajtott és leányának alabástrom kezét, saját reszkető ujjai közé fogván, így szólott a nehezeltés hangján:

— Látom kipirult szemiden, gyermekem, hogy sirtál. Hat csak nem akarod atyáddal közölni bánatod okát? En talán vigasztalhatnának, vagy legalább együtt sírnék veled?!

Az ifju leány egy percig ellent akart állani atyja kérelmének; majd, rögtön felkelve üléséről, atyjának karjai közé dőlt, fejét annak keblére támasztván, s sűrű könyzáporban nyitott utat keserű érzelmeinek.

— Tárd fel előttem szivedet, szeretett gyermekem, — inté őt Izsák most már komolyan aggodva. — Te szerencsétlen vagy, Judith; de vajjon

miért? Vajjon ohajtottál-e már egykor valamit, mit atyai szeretetem nem elégitett volna ki a lehető leggyorsabban? Uj ékszeret ohajtasz talán? Avagy egy új ruhát, melyet nem állna hatalmamban megszereznem? Beszélj gyermekem. Sion rózsája! Egyedül számodra nem vagyok fukar, hanem a tékozló Izsák. Vajjon nem minden kincsemet nevezheted ép oly joggal a magadénak?

— Ön az atyák legjobbika. — felelé Judith, elnyomván könyűit, — miért ne volnék megelégedett?

— Oh! én már nagyon öreg vagyok, mintsem az ifju leányok szívében olvashatnék. Látom könyűidet, s nem tudom kitalálni okát.

— A lég oly nyomott; távol zivatar dühöng, s én itt szenvedek; ez az egész!

— Távoznod kellene gyermekem. Talán kedved van az utazásra, talán nem akarsz itt maradni piszkos ghettonk-ban; Palermo vagy Messina levegője talán helyre állítaná egészséged? Ha Sicilia levegője nem tetszik neked, nincs-e elég hajóm a a tengeren, Judith? Ósszeakarod halmozni Ceylonkagylóit, s a gyöngy-halászokat látni eltűnni a habok alatt? Velence lagunáiban akarsz gondoláddal evezni, avagy e fogyos Amsterdam csatornáin hajózni? Beszélj. Én valóban önző vagyok, hogy becses gyémántomat a romok városában tartom elrejtve, és azt hiszem, hogy egy ifju leány épen úgy szereti a magányt s a nyugalmat, mint a kifáradt aggastyán. A te kedvedért újra ifju leszek, Judith!

— Oh, jó atyám, hiszen már nem is merek távozni Girgentiből, azon gyalázat óta, melyet a Palmái uton rajtam elkövettek. — felelé szomorúan Judith, — hiszen a zsidónő mindenütt csak a meg-alázás tárgya.

— Csak ez fájdalmad titka? — kiálta fel reszkető hángon Izsák. — Jól van! megkettőztetem kíséreted; két szolgálva több fogja zental kisérni letigádat, hogy ne légy többé kitéve hasonló sérelmeknek. Különös életünk van mienkünk! — folytatá haraggal. — Ha valaki kölesönt akar felvenni ünnepelet rendezni, palotáját kijavítani, úgy fedetlen fővel, kérésre nyíló ajkakkal jönnek lakásunkba; s másnap, midőn már kicsalták pénzünket, ha utunk találkozik az övékkel, elfeledvén a nyert szolgálatot, elfordulnak becstelentő tekintetünk elől, s kutyáknak, atkozott vadaknak neveznek! Oh ezek a nyomorult keresztények, kik gyáván támadják meg az ártatlan gyermeket!

— Elfelelt, atyám, hogy nem mindnyájokat kell átkaival illetni, mondá Judith, kim k arcába tolt atyjának szavaira a vér.

Izsák bámulva nézett reá.

(Folytatása következik.)

Szathmáry Ede

alsó réti 7 és fél hold földje, melyben 5 hold lucernás. 2 hold pedig kert, szabad kézből eladó.

Halász Szabó Andrásnak

alsó réten, az első dűllőben hat hold (850 nsz. öles) földje van eladó; értekezni lehet I. t. 143. szám alatt.

Neumann Jakabné

vásártéri bódéja olcsó árért eladó; értekezhetni a tulajdonossal I. t. 242. szám alatt.

Berényi Sándor

I. t. 707. számú háza kedvező feltételek mellett eladó; értekezhetni a tulajdonossal ugyanott.

Mácsai Lajos

I. t. 497. számú házában egy bolthelyiség van azonnal kiadó; értekezhetni ugyanott. 3—3

Gugyin Panka Józsefnek

Ecsereen 50 hold szántó-földje; ugyanott másik tagban 200 hold szántó- és kaszáló földje van hasznóbérbe, szabad használatra hat évre kiadó, vagy örök áron eladó; — értekezhetni a szentes-vidéki takarékpénztárnál, vagy Rácz Jánosnál III. t. 566. szám alatt. 3—3

Berceli Dániel

I. t. 155. számú házában **egy lakás** van Szent-Mihály naptól kezdve kiadó. 3—3

Fábián Tóth Istvánnak

Kis-Tőkén 26¹/₂ hold szántóföldje van épületekkel együtt három, vagy hat évre hasznóbérbe kiadó; értekezhetni a tulajdonossal II t. 304. szám alatt. 2—3.

Czakó Imrének

Nagy-Tőkén 28, Ecsereen 9 hold szántóföldje, a kunszentmárton—mesterszállási közlegelőn 10 hold földje van eladó. Ugyanannak III. t. 297 szám alatti háza fele részben örök áron eladandó; értekezhetni a tulajdonossal. 3—3

Vigh Fazekas Istvánnak

Kis-Tőkén **153** (1200 nsz.) **hold földje**, Szeder János és Szeder Imre szomszédságában, eladó, esetleg feles használatra is kiadó; értekezhetni a tulajdonossal a helyszínén. 2—3

ifj. Dónáth Istvánnak

külső Ecsereen **20 hold földje** kedvező feltételek mellett eladó; értekezhetni a tulajdonossal I. t. 275. sz. a.

Hirdetmény.

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvízszabályozó társulat főmérnöki hivatala részéről közhírré tételik, miszerint a társulat által Körös-Tarcsa és Gyoma közt építendő 18 kilométer hosszú és egy millió köbméter földmozgósítást igénylő új töltés építése f. hó 1 ső napjától újból megindított.

A kik kubik munkára menni óhajtanak, beiratkozás és elszállítás végeit jelentkezzenek Sinóros Szabó József szentesi lakosnál.

Köbméterenkint 20 kr. fizetetik, egy héten előleg, másik héten tiszta fizetés tartalmatmelyből 10% ovadék a munka befejezéséig vissza fog tartatni; tűzifát a munkás ingyen kap, — egy szelvénybe körülbelül 1000 köbméter fér, hordtávolság 50–60 méter, a öltés magassága 4.0 méter.

Szentes, 1889. aug. 5.

Rupic György,
társ. főmérnök.

3—3

Legjobb **ROHITSI** Hatásos
üditő ital gyomor-
bajellen.

SAVANYUVIZ

„Tempel-forrás”

A **rohitsi savanyuviz** a legnépszerűbb és legkeresettebb savanyuvizek egyike, és mint **gyógyszer**, tapasztalat szerint felülmulthatatlan hatású emésztési zavarok, étvágyhiány, gyomor- és bélhurut eseteiben, az ivarszervek hurutainál, a máj-, lép- és epehólyag bajainál, aranyérről, tulságos hájképződésnél és sápkórúknál. Azonkívül a legkellemebb ízű ital, s **váltóláz** vidéken a legjobb óvszer e betegség ellen. 11—13

Kapható Szentesen:

SZÉPE KÁROLY
kereskedésében.

KERESÜNK

tisztességes embereket (posta-, biztosító- és takarékpénztári hivatalnokokat, jegyzőket, tanítókat, kereskedőket stb.) kik sorsjegyeknek részletfizetésre való elárúsításával, törvényszerűen kiállított részletvein alapján, foglalkozni akarnak. — Jelentkezőket a legmagassabb provizóban részesítjük, egybekötve egy jutalom-díjjal és esetleg állandó (fix) fizetéssel. — Ajánlatok intézendők:

BETÉTI TÁRSASÁG

DIRNFELD TESTVÉREK
bankházához

Budapesten, V., fürdő-utca 4.